

Sygnatura akt I C 2528/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 23-04-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 23-04-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa E. Z.

przeciwko M. S.

o zapłatę

I. odrzuca pozew co do kwoty 810 zł (osiemset dziesięć złotych),

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od powoda E. Z. na rzecz pozwanego M. S. kwotę 617 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 grudnia 2012 r. E. Z. domagał się zasądzenia od M. M. (1) na swoją rzecz kwoty 4.503 zł w tym:

- 1.000 zł z tytułu poniesionych kosztów zastępstwa procesowego przez Sądem I Instancji,
- 86 zł z tytułu opłaty sądowej za I Instancję,
- 200 zł z tytułu zastępstwa procesowego przez Sądem II Instancji,
- 600 zł z tytułu wniesionej opłaty na wykonanie opinii przez biegłego,
- 917 zł z tytułu zasądzonych kosztów procesu za II Instancję.

W uzasadnieniu swojego pozwu powód wskazał, iż w dniu 29 lipca 2011 r. zawarł umowę z radcą prawnym M. D. na reprezentację przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze, w sprawie przeciwko pozwanemu. Za reprezentowanie w tej sprawie zapłacił mecenasowi kwotę 1.000 zł. Fakt zapłaty tej kwoty jest niewątpliwy. W dniu 06 grudnia 2010 r. powód zawarł z M. D. umowę o reprezentację w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym pod sygn. akt I C 770/10 przeciwko Gminie J.. Ponieważ radca prawny w tej sprawie ostatecznie go nie reprezentował, to kwotę 1.000 zł zaliczył na poczet wynagrodzenia za reprezentację przedsądową i sądową w sprawie którą powód wytoczył pozwanemu o zapłatę 1.700 zł.

W dniu 16 sierpnia 2011 r. do Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze wpłynął pozew o zapłatę w której powód zażądał od pozwanego kwoty 1.700 zł. Sprawa toczyła się pod sygnaturą akt I C 922/11.

Ponieważ powód od wyroku Sądu I Instancji się odwołał i był reprezentowany przez zawodowego zastępcę procesowego, to poniósł z tego tytułu wydatek w wysokości 200 zł.

Ostatecznie apelacja została oddalona skutkiem czego Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w sprawie o sygnaturze akt II Ca 660/12 zasądził na rzecz pozwanego dodatkowo kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za II instancję.

Podstawę wytoczenia powództwa stanowi fakt dokonania przez pozwanego w dniu 21 października 2011 r. kradzieży przyczepki o wartości 1.700 zł uprzednio przez niego zniszczonej.

W odpowiedzi na pozew M. S. (poprzednio M.) wniósł o odrzucenie pozwu w zakresie żądania kwoty 1.700 zł tytułem odszkodowania za zniszczoną przyczepkę ze względu na powagę rzeczy osądzonej, a w pozostałym zakresie o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska pozwany odnosząc się o żądanych kosztów procesu wskazał, iż powód został zobowiązany do zapłaty wspomnianych kwot w wyniku przegranej przez siebie procesu. Postąpienie zatem zgodnie z art. 98 k.p.c. nie wykracza poza ramy prawne i nie korzysta z ochrony sądowej. Powód nie może domagać się zwrotu uiszczonych kosztów, skoro przegrał proces. Dodatkowo nie może żądać zwrotu należności, których jeszcze nie uiszczył.

Na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r. powód wskazał, iż kwota 1.700 zł to wartość zniszczonej przyczepy. Po zniszczeniu ona była warta 890 zł.

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze oddalił wniosek powoda o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy karnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 grudnia 2010 r. radca prawny M. D. przyjął od E. Z. kwotę 1.000 zł tytułem części wynagrodzenia za prowadzenie postępowania o sygnaturze akt I C 770/10 przeciwko Gminie J. – Zakładowi (...) w J..

(Dowód: - pokwitowanie z dnia 06.12.2010 r. k. 28)

W sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt I C 770/10 przeciwko Gminie J. – Zakładowi (...) w J. powód E. Z. był reprezentowany przez r. pr. M. D..

Powództwo E. Z. w tej sprawie zostało oddalone, równocześnie jednak nie został on obciążony kosztami postępowania.

(Dowód: - protokół z dnia 15.12.2010 r., k. 207 akt sprawy I C 770/10

- wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 15.12.2010 r., sygn. akt I C 770/10, k. 208 akt sprawy I C 770/10)

W dniu 16 sierpnia 2011 r. E. Z. złożył w Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze pozew przeciwko M. M. (1) (S.) o zapłatę kwoty 1.700 zł tytułem odszkodowania za zniszczenie przyczepki.

Wyrokiem z dnia 02 sierpnia 2012 r., wydanym w sprawie o sygnaturze akt I C 922/11, Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze powództwo oddalił i zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelacja E. Z. od w/w orzeczenia została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze, wydanym w sprawie o sygnaturze akt I Ca 660/12. Równocześnie Sąd Okręgowy zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

W międzyczasie postanowieniem z dnia 30 maja 2012 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze przyznał w sprawie biegłemu sądowemu J. W. wynagrodzenie w kwocie 393,97 zł.

(Dowód: - pozew k. 2 – 3 akt sprawy I C 922/11

- postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 30.05.2012 r., sygn. akt I C 922/11, k. 69 akt sprawy I C 922/11

- wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 02.08.2012 r., sygn. akt I C 922/11, k. 76 akt sprawy I C 922/11

- wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 27.11.2012 r., sygn. akt I Ca 660/12, k. 104 akt sprawy I C 922/11)

W sprawie o sygnaturze akt I C 922/11 E. Z. uiszczył kwotę 86 zł tytułem opłaty od pozwu, kwotę 600 zł zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz kwotę 200 zł na wynagrodzenie pełnomocnika za reprezentowanie przed sądem drugiej instancji.

(Dowód: - dowody wpłat k. 29)

Pismami z dnia 27 listopada 2012 r. i 20 lutego 2013 r. pełnomocnik M. S. wezwał E. Z. do uiszczenia kwoty 917 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz kosztów postępowania w sprawie przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze o sygnaturze akt I C 922/11 i Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze o sygnaturze akt II Ca 660/12.

(Dowód: - wezwanie z dnia 20.02.2013 r. k. 26

- wezwanie z dnia 27.11.2012 r. k. 27)

W dniu 21 października 2011 r. doszło do kradzieży przyczepki stanowiącej własność E. Z..

(Dowód: - okoliczność bezsporna

- zeznania świadka M. E. k. 56v

- zeznania powoda E. Z. k. 58 – 58v)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo co do kwoty 810 zł podlegało odrzuceniu, zaś w pozostałym zakresie oddaleniu.

Odnośnie kwoty 810 zł, to należało wskazać, iż jak wynikało z wyjaśnień pełnomocnika powoda na rozprawie w dniu 23 kwietnia 2013 r., była to wysokość szkody wyrządzonej na skutek zniszczenia przyczepki spadającym drzewem (1.700 zł wartości przyczepki przed zdarzeniem minus 890 zł wartości przyczepki po zdarzeniu).

W związku z tym należało zważyć, że z tytułu zniszczenia przyczepki E. Z. domagał się odszkodowania od M. S. w kwocie 1.700 zł już w postępowaniu prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze pod sygnaturą akt I C 922/11, zakończonym prawomocnym wyrokiem z dnia 02 sierpnia 2012 r., którym powództwo powoda zostało oddalone.

Tym samym w tym zakresie roszczenie powoda zostało już osądzone.

Jak stanowi art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa została już prawomocnie osądzona.

I dlatego też orzeczono jak w pkt I wyroku.

Odnośnie pozostałych roszczeń, to w pierwszym rzędzie należało odnieść się do żądania powoda zasądzenia kosztów jego postępowań sądowych.

Jak stanowi art. 109 § 1 k.p.c. roszczenie o zwrot kosztów wygasa, jeśli strona najpóźniej przed zamknięciem rozprawy bezpośrednio poprzedzającej wydanie orzeczenia nie złoży sądowi spisu kosztów albo nie zgłosi wniosku o przyznanie kosztów według norm przepisanych.

W związku z tym przepisem, jak się wskazuje w orzecznictwie, żądanie zwrotu kosztów jest natury ściśle procesowej, wskutek czego nie zgłoszone w procesie nie może być dochodzone jako żądanie główne w odrębnym procesie (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 09 kwietnia 1968 r., II CR 30/68, Lex nr 6308).

A zatem już tylko z tych względów żądanie powoda zasądzenia kosztów postępowania za procesy prowadzone pod sygnaturami akt I C 770/10 i I C 922/11 nie mogło zostać uwzględnione w niniejszym postępowaniu.

Niezależnie od tego należało zwrócić uwagę, że w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt I C 770/10 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oraz w sprawie prowadzonej pod sygnaturą akt I C 922/11 (sygnatura sprawy apelacyjnej II Ca 660/12) Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze i Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze rozstrzygły prawomocnie o kosztach procesu.

A zatem w tym postępowaniu Sąd Rejonowy nie był uprawniony, de facto, do zmiany rozstrzygnięć w tych sprawach poprzez zasądzenie tych kwot od pozwanego na rzecz powoda. Zresztą byłoby to o tyle bezzasadne, że E. Z. przegrał te procesy (w sprawie o sygnaturze akt I C 770/10 M. S. nie był nawet pozwanym).

W tym miejscu na marginesie trzeba było wskazać, że w ogóle niezrozumiałym było żądanie zasądzenia kwoty 600 zł tytułem poniesionych przez powoda kosztów opinii biegłego sądowego, skoro J. W. zostało przyznane wynagrodzenie jedynie w kwocie 393,97 zł, zaś pozostała część zaliczki podlegała zwrotowi przez Sąd.

I dlatego też, w zakresie zwrotu kosztów postępowania, żądanie E. Z. zostało oddalone.

Zupełnie zaś kuriozalne było żądanie powoda zasądzenia kwoty 917 zł.

Mało tego bowiem, że na kwotę tą składały się koszty zastępstwa procesowego poniesione przez M. S. w sprawie o sygnaturze akt I C 922/11 przed Sądem Rejonowym w Jeleniej Górze (617 zł) oraz w sprawie apelacyjnej o sygnaturze akt II Ca 660/12 przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze (300 zł), które to sprawy pozwany wygrał.

To jeszcze E. Z. domagał się zasądzenia kwoty, którą musi egzekwować od niego pozwany na drodze egzekucji sądowej.

Stąd również w tym zakresie roszczenie powoda jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Odrębnym zagadnieniem było natomiast żądanie E. Z. zasądzenia od M. S. kwoty 890 zł tytułem odszkodowania za kradzież (uszkodzonej) przyczepki.

W tym zakresie w pierwszym rzędzie należało się odnieść do wniosku powoda o zawieszenie postępowania do czasu rozstrzygnięcia sprawy o wykroczenie przeciwko M. S..

Jak się wskazuje w orzecznictwie zawieszenie postępowania na podstawie art. 177 § 1 pkt 4 k.p.c. jest uzasadnione tylko wtedy, gdy ujawni się czyn, którego ustalenie w drodze karnej lub dyscyplinarnej mogłoby wywrzeć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej. Przyjmuje się, że ustalenie czynu karnego może mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy cywilnej, jeżeli odpowiedzialność cywilna nie jest oparta na innych podstawach niż z czynu niedozwolonego, a materiał dowodowy nie pozwala wydać wyroku uwzględniającego powództwo, lecz nie można wykluczyć możliwości wydania wyroku skazującego, którego ustaleniami sąd w postępowaniu cywilnym byłby związany na podstawie art. 11 k.p.c. (tak: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2009 r., IV CSK 358/08, Lex nr 603181).

Biorąc to pod uwagę należało wskazać, że zgodnie z art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

W związku z tym trzeba było zauważyć, że przepis ten stanowi o związaniu sądu w postępowaniu cywilnym prawomocnym wyrokiem skazującym co do popełnienia przestępstwa. Nie wiąże natomiast wyrok skazujący za wykroczenie (tak: Dolecki Henryk (red.), Wiśniewski Tadeusz (red.), Gromska-Szuster Irena, Jakubecki Andrzej, Klimkowicz Jan, Knoppek Krzysztof, Misiurek Grzegorz, Pogonowski Piotr, Zembrzuski Tadeusz, Żyżnowski Tadeusz. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. WKP, 2011).

Tym samym niezależnie od wyniku postępowania w sprawie powadzonej w Wydziale Karnym przeciwko pozwanemu, to biorąc pod uwagę że sprawa przeciwko niemu o kradzież ma charakter sprawy o wykroczenie, tutejszy Sąd Rejonowy w sprawie cywilnej i tak musiałby dokonać własnych ustaleń w tym zakresie.

I dlatego też należało oddalić wniosek powoda o zawieszenie postępowania, albowiem ustalenie przez Wydział Karny tutejszego Sądu, że M. S. dokonał (lub nie) kradzieży przyczepki stanowiącej własność E. Z. nie mogłoby wywrzeć wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy.

Przechodząc zatem do meritum należało stwierdzić, iż powód w żaden sposób nie udowodnił faktu kradzieży przyczepki przez pozwanego. W tym zakresie nie został przedłożony żaden dowód.

W szczególności zawnioskowani przez powoda świadkowie zeznali, że nie wiedzą co się stało z przyczepką.

W istocie zatem w niniejszym postępowaniu zaistniały jedynie twierdzenia E. Z. co do tego, że kradzieży dokonał M. S..

W tym miejscu trzeba było wskazać, że powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie złożył żadnego wniosku o dopuszczenie dowodu z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy o wykroczenie prowadzonej przeciwko pozwanemu lub o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków już przesłuchanych w tamtym postępowaniu. Sąd Rejonowy nie widział zaś powodu, aby w rozpatrywanej sprawie wyręczać strony i prowadzić postępowanie dowodowe z urzędu.

I dlatego, biorąc pod uwagę że zasadnicza przesłanka odpowiedzialności pozwanego nie została przez powoda udowodniona, powództwo E. Z. także w zakresie odszkodowania za kradzież przyczepki podlegało oddaleniu.

Na marginesie trzeba było wskazać, iż skoro nie zostało wykazane że zaboru dokonał M. S., bezprzedmiotowym byłoby dopuszczanie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wartości zabranej przyczepki.

Ponadto należało zauważyć, że obecnie nie jest wiadomym co się stało z tą przyczepką, zaś powód nie przedłożył żadnej nowej dokumentacji w sprawie, poza tą złożoną jeszcze do sprawy I C 922/11. Tymczasem już w tamtej sprawie biegły sądowy w piśmie z dnia 20 kwietnia 2012 r. (k. 65) wypowiedział się, iż materiał dowodowy znajdujący się w aktach sprawy jest niewystarczający w celu wykonania wyceny przyczepy samochodowej.

I dlatego też również z tego powodu dopuszczenie dowodu z opinii biegłego byłoby niecelowe.

Z tych też wszystkich względów orzeczono jak w pkt II sentencji wyroku.

O kosztach postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata lub radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

W niniejszej sprawie na koszty te w przypadku pozwanego złożyła się opłata skarbową 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.)).